

Az egyezés

BENEDEK VIRÁG rajzai

A boszorkány ki-be járkált háza és a kert között, hogy vizet vigyen az új életre kelt mérgező és gyomnövényeinek. Mióta rendszeresen megkapta a Varázslókert magazint, sokat tanult a kertről, a földről és annak gondozásáról. És ahogy a kertje szépült, úgy szépült ő is lélekben. A sokadik fordulás után azonban elveszítette türelmét, és mérgesen a könyvektől roskadozó polcára nézett.

*Boszorkányságok csak kezdőknek
Boszorkányságok csak haladóknak
Boszorkányságok csak profiknak*

- Áááá, ez kell nekem! - nyúlt a harmadik könyv után ráncos kezével, majd belelapozott. - ... varangy, varangyos béka, varázs, varázssvessző...

Aztán kiment a kertjébe, felvett a földről egy Y alakú gallyat, és elmormolta a szükséges varázsigét. A bot megremegett a kezében, varázssvesszővé változott, és egy ponton a földre mutatott.

- Itt bújjik egy forrás! - ujjongott rekedtes hangján a boszorkány, majd varázssvesszőjén elrepült az erdőben élő hét bányásztörpéhez, hogy segítséget kérjen a kútásásban.

A törpék bele is egyeztek, hogy segítenek, egy feltétellel: ha a munka végeztével övék lehet a varázssvessző. A boszorkány eleinte vonakodott, de tudta jól, hogy egyedül nagyon sok idő és hosszadalmas munka lenne kiásnia a kútat,

ezért megegyezett velük. Közben azonban kieszt egy tervet.

Másnap hajnalban a hét bányásztörpe megérkezett az erdőből ásókkal, csákllyákkal és talicskával megrakodva, hogy segítsenek kutat ásni a boszorkánynak. A munkálatok nyomban meg is kezdődtek, és kis idő múlva a törpék már mélyen a föld alatt ástak. A boszorkány közben szorgosan gyűjtögette a kiemelt földkupacokból a földigilisztákat, ásványokat, mérges gyökereket és csigákat a boszorkányságaihoz, és különféle üvegcsékbe pakolásztta mindet. Még egy uncia vakondnyálat is sikerült szereznie!

A törpék késő estére el is készültek a kúttal. Büszkén a boszorkány elé álltak félkörívben, és kérték jól megérdemelt jutalmukat, a varázssvesszőt. A boszorkány ekkor a zsebébe nyúlt, és felejtőport akart szórni a törpékre, hogy elfelejtsék az egyezséget. De a törpék tudták, mi következik, mert nem először kötöttek alkut a boszorkánnyal, csak ő nem emlékezett rá. Mind a heten mély levegőt vettek, és mielőtt elérte volna őket, visszafújták a felejtőpor felhőjét a boszorkányra, aki ettől mindent elfelejtett.

A törpék vidáman visszamentek az erdőbe a varázssvesszővel. A boszorkány azóta sem érti, hogy került kút a kertjébe, de idővel beletörődött, ahogy a házába és a kerítésébe is...

KOVÁCS ZOLTÁN TIBOR